

24. Dagböckerna

5 Dec

Igår bet jag en expedit i handen. Varje dag köper jag rakblad och toapapper. Samma affär, samma expedit, samma varor. Ingen frågar mig hur jag mår. Vem jag är. Om jag har drömmar och mål i livet. När jag slutade tro på mig själv. De tittar på mig som om jag vore en vålnad. Men de säger ingenting. Jag vill att de ska veta att jag skär mig i handen och använder blodet som friktion när jag onanerar. Jag vill att de ska veta att jag kan dricka en hel flaska 50 % sprit och fortfarande säga sanningen. Jag vill att de ska veta att jag en gång var precis som dem. Jag vill att de ska veta att jag en dag skulle kunna traska in i deras affär med ett dubbelpipigt hagelgevär och rättfärdigt skjuta dem i ansiktet. Jag vill att de ska veta att jag en gång var en omtänksam och empatisk människa. Men ingen frågar, ingen vill veta. Jag tänker kidnappa någon och denna person ska få höra om allt som hänt i mitt liv.

11 Dec

Jag fejkar självmord eftersom BRIS slutat svara. Ringer grannen och ber henne komma in och kolla om scartkabeln verkligen sitter där den ska. Snabbt håller jag ett par liter renblod över mig själv och lägger mig i en dramatisk ställning på golvet. Hon halkar på blodet när hon springer in och slår pannan mot bordet. Hon börjar jämra sig och förstör hela scenen. Jag kliver upp. Suckar. Blodet droppar och stänker när jag rör på mig. "Du kan gå nu", säger jag och pekar mot dörren med hela handen. Hon frågar något men jag börjar skaka frenetiskt som en hund som torkar sig. Hon skyler sig från stänket och går ut. Det ligger roadkills i badkaret så jag hoppar över att duscha. Drar på mig en vit tröja och ljusa byxor så att blodet ska synas.

Ute på stan får jag inte de frågor jag vill ha. Ungdomar med lila hår klappar mig på ryggen och ger mig ett infoblad om Djurens Rätt. De tror jag är vandrande konst. I parken blir jag attackerad av flugor. På hamburgerhaket blir jag eskorterad ut av securitetsvakter, jag försöker kräkas på dem men tappar all luft. På möbelaffären blir jag utskälld när jag sätter mig i en vit soffa.

På kvällen ringer jag till TV4 och säger att jag hittat "mordvapnet". När de frågar vilket mordvapen jag menar lägger jag på.

12 Dec

Idag fick jag äntligen prova på att stå i skamvrån. Ledarna hade gjort en pappersstrut åt mig men jag mumlade något om att "jag känner den imaginära dumstruten ändå" och slapp den. Jag fick istället stå med

ryggen mot de andra under tre timmar medan ledarna höll ett föredrag. Det kändes obehagligt. Jag förstod att jag skulle bli nödig, så innan jag anlände hade jag skapat en kissanordning som bestod av en kondom, tejp, slang och en fryspåse. Medan de andra skanderade \"kissa, pissa på dig, kissa, pissa på dig\" stod jag där med ryggen mot dem och släppte ut allt via slangen ned till fryspåsen. Det kändes jätteskönt, dels för att påsen blev alldeles varm mot mitt smalben, men också för att de inte kunde se hur jag hånflinade åt dem alla.

21 Dec

Jag blev mordhotad inne på ICA idag. Jag fick såg det när jag stod med alldeles för många fingrar instoppade i ett par Mums-Mums. Slickade bort det goda och vecklade ut min matlista.

<I>Kaustiksoda 6-pack

Tuborg 12-pack

Sugrör

Kalaspuffar

Nutella

Jag ska DÖDA dig!</I>

Provade sätta en Mums-Mums på alla tio fingrar men det var jättesvårt. Lyckades få dit sex st. Nu såg jag ut som en Alien. Såg mig omkring. Vem skulle döda mig? Det pirrade lite i magen av nyfikenhet. Vid fruktavdelningen stod en man i 40-års åldern med trenchcoat och tittade storögt på en kraftfull aubergine. Han greppade den och vägde den i handen. Slickade mig om läpparna och satte ned min korg. Jag förstod att min stund var kommen. Just när han vände sig mot mig för att stöta auberginen mot mitt hjärta kastade jag mig på golvet och sparkade undan hans fötter. Han ramlade ihop som en trasdocka. Auberginen föll ur hans hand och rullade en bit. Den låg nu mellan oss. Vi tittade på varandra. Ingen av oss vågade släppa blicken. \"På tre?\", sa jag. Han nickade. Ettusen, tvåtusen, tretusen. Vi sträckte oss samtidigt mot auberginen och det blev en dragkamp utan dess like. Det slutade med att två expeditör kom fram och bad oss lämna affären. Vi borstade av oss och gick mot utgången. Småbarn greppade sina föräldrars händer när vi trängde oss förbi i kön.

Ute på gatan blev vi båda lite förlägna. Hans uppdrag hade misslyckats och dessutom hade han en hel del Mums-Mums på sin trenchcoat. \"Samma tid i morgon?\", sa jag och bet mig i läppen. Han tände en cigarett och blåste ut röken. \"Okej\", sa han och vände sig om. Hjärtat bultade hårt hela vägen hem. Såg så mycket fram emot att handla igen. Vid Daghemmet Loppa lät jag en skock 5-åringar slicka mina fingrar rena från Mums-Mums. De blev så lyckliga och ville bära mig hem på sina små händer men jag var alldeles för vuxen för det.

2 Jan

Det allra roligaste jag hittat i en vagina var två Bumlingar. Apelsinsmak.

I dag när jag gjorde i ordning inför flytten hittade jag ett foto av mig själv från ca 1984. På bilden slukar jag ett brinnande svärd iförd en glittrig vådräkt. Omkring mig kan man skymta ett hundratal människor med gapande munnar. Konstigt. Jag minns inte att jag varit en svärdslukare. Jag har nog bara varit på cirkus 2-3 gånger i mitt liv.

Tre cirkusminnen:

- 1: Köpa sockervadd som på längden överskred min dåvarande längd.
- 2: Kasta småsten på det där djuret "som kan spotta ihjäl en annan människa".
- 3: När Åsa och (?) brottade ned mig i diket utanför och tittade innanför mina kalsonger.

3 Jan

Jag har noterat att dom sprattlar där nere i vattnet när jag släppt ut dem. Först förstod jag inte vad det var och sedan blev jag nyfiken. Rörde runt med en håv men ingen av dem visade tecken på att vilja bli räddad. Det som verkligen skär i hjärtat är att de tjuter till när de åker genom rören mot reningsverket. Jag får jättedåligt samvete. Måste nog gå till en sån där doktor som för in en kamera i mig. Jag vill veta om jag äter fel och varför saker som lämnar kroppen visar tecken på livsglädje.

10 Jan

Jag har länge ignorerat hans tafatta försök att komma in i mina vida manchesterbyxor. Men idag fick jag nog. I stället för kebab hade han pressat in minst femtio rosor i det som skulle ha varit min kebabrulle. Jag tog fram tio stycken dryckesbackar och började stapla dem framför hans matställe. Några gubbar applåderade åt mig. Några ungdomar med Ung Vänster-plakat kastade ett grishuvud rakt i ryggen på mig. Jag lämnade torget mot parken nere vid älven. När jag gråtit mig lika snorig som Helena Bergström i en känslomässig scen ur valfri film av Colin Nutley kom en liten flicka fram och höll fram en spritflaska. Hon sa att "pappa gråter mindre när flaskan är tom". Jag luktade på innehållet och förstod att det var vatten. När hon tittat bedjande på mig en stund halsade jag allt samtidigt som jag triumferande sträckte upp en arm mot skyn. "Är du gladare nu?" Och tänka sig, det var jag. Det var grumligt äckligt vatten som säkert skulle göra mig magsjuk men jag blev gladare.

Jag frågade hur jag skulle kunna återgälda henne. ”Ska jag köpa en My little pony åt dig?” Hon visste inte vad det var men jag fick gärna följa med henne hem och göra en lillebror till henne. (”Pappa och mamma kramas aldrig”) När vi var framme vid hennes hus stormade pappan ut och lyfte upp henne. Flickan grät och sa att nu skulle det inte bli någon lillebror ändå. Pappan gick mot garaget. Jag blev lite osäker på om jag skulle fråga om kaffe var på gång eller om han skulle hämta nåt bara. När jag såg att han omsorgsfullt stoppade in patroner i ett hagelgevär knöt jag mina skor och sprang fort, jättefort, hela vägen hem igen. När jag lyssnade av min svarare hade Abdullah sjungit in en egen variant på Sony och Chers ”I got you, babe”. Den var skitdålig.

23 Jan

Jag var på dejt för första gången på länge. En korpulent kvinna i 30-års åldern som jobbar vid charken har nypt mig i skrevet ett bra tag. Så vi beslöt oss för att träffas på en restaurang. Jag var nervös och var där i god tid före utsatt tid. Fem timmar närmare bestämt. Jag lyckades med hjälp av ett stort antal tandpetare bygga en snarlik replika av Årtusende Falken. Jag blev så stolt att jag nästan inte ville att hon skulle komma, eftersom jag då skulle bli tvungen radera tandpetarversionen av Han Solos flygfarkost.

När hon väl kom in och satte sig noterade jag direkt att hon hade något äckligt på sin tröja. Jag kunde inte låta bli att peka och vifta med servetten. Hon skrattade och sa något om att ”minstingen har haft så svårt att behålla maten”. Jag visste min cue här: ställa frågor om barnet, men i stället flög det ur mig ”jag vill också amma, jag vill ha din moderliga mjölk!”. Hon reste sig snabbt upp och kastade menyn på bordet (om jag inte redan hade plockat isär Årtusende Falken hade hon förstört den) och försvann sedan ut från rummet. När ljudet av hennes klackar tystnat beslöt jag mig för att bygga en exakt replika av John Bonhams klassiska trumset från turnén 1975.

Epilog: När jag berättade om episoden för min granne Marko (som numera kan lägga titeln ”gravt alkoholiserad” före ”f.d. Psykolog”) sa han att jag hade Tourettes-light. Och att den förstärks på grund av min rädsla för att binda mig. Det tycker jag var ganska klarsynt sagt av en man som har T-sprit till sina Kalaspuffar i stället för mjölk. Charkdamen struntar nog i min diagnos, för hon envisas med att alltid lägga småspik i köttfärsen jag köper av henne. Men det hon inte vet är att småspik är ett perfekt hjälpmedel när man ska bygga en replika av bron över floden Kwai. Synd där.

26 Jan

När jag stod i tur att betala berättade den blonda kassörskan för sin vän att hon köpt en tröja. Hon drog lite i den. "Den var jävligt dyr". När jag klev fram kändes det som att hon tittade äcklat på mig.

Jag har funderat mycket på att bli placerad i en liten stuga som är gjord av kexchoklad. Väggarna och taket skulle vara 1 m tjocka. Ulf Larsson, den f.d. programledaren i Söndagsöppet, har i förväg placerat en slang som går in i stugan. Ur slangen kommer det Zyklon-B som hotar att kväva mig. Så nu är det upp till mig att äta mig ur stugan. Det skulle vara roligt.

28 Jan

Jag har börjat intressera mig mer och mer för tjejen på min Olivoljaflaska. Den är köpt på Hemköp och den svartvita bilden föreställer en tjej som håller i en gryta. Hon ler mot kameran. Vem är hon? Hon är söt. Uppenbarligen inte vid första anblicken. Jag har ju sett henne varje dag nu i ett par veckor. Hon har kanske lite otidsenlig frisyra men har väldigt vackra ögon. Bor hon i Sverige? Hur kan hon ha så där raka fina ögonbryn? Lagar hon mat på riktigt på bilden? Är hennes ena tand lite kortare än den andra eller är bilden på min flaska lite skadad? Hur gammal är hon? Min nyfikenhet tog över så jag ringde Axfood Sverige.

Buster: Hejsan. Jag skulle vilja prata med tjejen på eran flaska. Jobbar hon där?

Axfood: Hur menar du nu?

Buster: Skulle bara vilja fråga henne ett par saker.

Axfood: Menar du hon som finns på etiketten? Hon jobbar inte här.

Buster: Vet du var hon är då? Vad heter hon? Hon ser ut som en Sandra men eftersom eran vara produceras i Italien kanske hon heter Francesca?

Axfood: Ja hörru du, jag har faktiskt inte en aning!

Buster: Inte jag heller, men det är spännande!

Jag kom ingen vart med Axfood och gick tillbaka till köket där Sandra/Francesca stod som vanligt. I morgon ska vi äta Canneloni con Ricotta e Spinaci.

3 Feb

Sök Gods /Paket

Kolli-id: 5457297505SE Kund nr: 1 271 547 239

Kund: Posten Sverige AB/Kontantkund Referens:

Tjänst: Postpaket (25) Status: -

Vikt: 42.1

Postnr: 90336 Ort: UMEÅ

Avsant: 2004-02-04 Utlämnat: --

Status:

2008-02-0 12:57 Umeå -

2008-02-0 12:57 Umeå Inkommet spridande terminal

2008-02-0 20:29 Malmö Inkommet inhämtningsterminal

2008-02-0 20:29 Malmö -

2008-02-0 16:18 ICA Träffen Inlämnat på Serviceställe

Jag har nu liksom tusentals andra svenskar skaffat ett adoptivbarn. Jag ska inte sticka under stolen med att det är delvis på grund av min ensamhet. Jag har bestämt att han ska heta Hell bent for leather efter låten med Judas Priest. Ett hål i mitt liv är fyllt känner jag. Hm, han väger bara 42 kg. Jag ska köpa Maryland Cookies åt honom. Undrar om han kommer tycka om mig?

5 Feb

Jag halsade två flaskor vinäger eftersom jag inte haft något att vara ledsen över på ett tag. När jag vaknade låg jag på golvet och vid mig satt en gubbe satt i en stol och rökte pipa. "Du är en idiot!" sa gubben. Jag frågade vem i helvete han var och han svarade att jag var honom och han var jag. Om 40 år. Jag blev ledsen eftersom mormor ofta visade en bild på Remington Steele när jag var liten. "Så här kommer du se ut Buster, tjusig!". Gubbjäveln framför mig hade en kofta och en frilla som fick Einstein att se nykter ut.

Jag har en invärtesfinne djupt inne i vänstra armhålan. Det gör ont samtidigt som det är skönt att trycka där. Om någon dag kommer den att vara jättesur och till slut explodera och dra. Lite som att ha en tjej.

11 Feb

Vi har kommit närmare varandra den sista veckan. Mina katter brukar vanligtvis antingen håna mig eller ignorera mig. Men genom att smörja in mina lår med diverse salvor har jag upptäckt att det går att skära ut kött i tärningsformade bitar utan att det gör ont. Sedan jag börjat servera dem delar av mitt högra lår har dom låtit mig vara med när dom sett tv eller varit ute på nätterna. Två kvällar i rad har jag fått sova i min egen säng också. Visst, mina sår är infekterade och det ser konstigt ut med en massa fyrkantiga hål, men det är det värt. Jag älskar ju dem. Dom har till och med tagit ned nidsbilderna av mig och förhandlingar om kattlåda är under utveckling.

Hinner inte skriva mer idag eftersom jag har främmande. Gästen ligger just nu bunden på köksgolvet och

har främmande föremål i sin ändtarm. Fast det vet ju han och jag om. För en obduktionstekniker skulle föremålen vara främmande menade jag. Gästen heter Jonas enligt körkortet och är Jehovas Vittne. Nu ska jag klä upp mig lite och testa en idé jag länge haft. Ciao.

3 Mars

Sök Gods /Paket

Kolli-id: 585457505SE Kund-nr:34945435

Kund: Posten Sverige AB/Kontantkund Referens:

Tjänst: Postpaket (25)

Vikt: 51.7

Postnr: 90336 Ort: UMEÅ

Avsant: 2004-03-02

Status

2008-02-27 20:29 Malmö Inkommet inhämtningsterminal

2008-02-28 12:57 Umeå Inkommet spridande terminal

2008-03-02 16:18 ICA Träffen Inlämnat på Serviceställe

Vid frågor kontakta Posten Kundtjänst.

OBS! Har du tänkt på avin? Du behöver ha med den när du ska hämta ut ditt paket!

Hell Bent for leather har varit så hängig sista tiden så jag ska nu överraska honom. Han ska få en storasyster som heter Bark at the moon. Han kommer bli överförtjust. Jag har ju lärt honom en del fraser som "Scream for me Donington", "come on motherfuckers" och "I am Iron Man". Så nu kan han briljera för henne. Jag ser att Bark at the moon väger mer än vad Hell bent for leather vägde när han ankom. Det är ju jättebra. Ibland när jag kastar ned bananer till honom ger han mig det där charmiga busleendet. Jadå. Pappa vet att han älskar bananer. Lilla charmtroll!

Jobbarkompisen Roger var förbi och kollade läget. Han envisades med att kalla Hell bent for leather för Mowgli hela tiden. Det tycker jag inte om. Roger tyckte att jag borde skaffa fru. Det är faktiskt en god tanke. Fast jag vågade inte erkänna det för honom. Jag vill inte att han ska tro att jag är osjälvständig och ensam.

24 Mars

Jag har sedan en tid tillbaka haft på känn att mitt huvud kommer att lossna från kroppen. Jag tänker på det när jag handlar, när jag tar en promenad, när jag duschar, när jag deltar i vardagliga samtal. De sista dagarna

har jag haft en ryggsäck och en lånad tygväska med mig när jag är ute på stan. Jag vill vara beredd när det knakar till och snabbt kunna gömma undan huvudet. Tygväskan är skitful och väldigt otidsenlig. Det står Coop Konsum på den. Igår när jag skulle hämta Refats unge på dagis tyckte jag att någon eller något sa \"timber\". Jag vecklade snabbt ut tygväskan och gjorde mig beredd. Men det hände inget. Det sista jag vill är att skrämma ihjäl några av mina medmänniskor.

Nikola säger att han kommer älska mig med eller utan huvud. Det gör mig ändå orolig och lite ledsen. Kommer jag att kunna se dokumentären om Bob Dylan på SVT i morgon ifall huvudet lossnar i natt? Kommer folk att retas och hålla i mig whiskey (som jag hatar passionerat) när vi är på fester? Kommer det att blöda mycket? Jag har så mycket frågor.

2 April

På nattpromenaden hem såg jag ett naket par i fönstret som omfamnade varann. När jag stannade till och kisade såg jag att kvinnan hade en gul skruvmejsel mellan skuldrorna. Väl hemma behöll jag lamporna av och ställde mig vid fönstret. Där stod jag en lång stund under tiden som mina grannar kysstes passionerat.

5 April

Jag tänker ta loss mitt huvud en kort stund för att sedan sätta tillbaka det. Jag står inte ut med mig själv längre. Jag har så mycket tankar, så mycket som snurrar i huvudet dygnet runt, och allt är av självdestruktiv karaktär. Måste radera allt och börja om. Natten till igår fick jag en obeskrivlig lust att äta upp mig själv, eller i alla fall så långt det bara går innan jag dör. Tanken var att jag skulle skära av fötterna och sedan knyta bandage hårt runt stumparna för att stoppa blodflödet. Fötterna skulle ätas med kokt potatis och vanlig brunsås. Kanske färska dragonblad vid sidan om. Inget lyxigt eller så. En enkel kötträtt bara. En kall Pommac vid sidan om. Kanske hyra Can't Buy Me Love. Men jag fegade ur som vanligt. Den första idén gick ut på att jag skulle byta huvud med nästa Jehovas som knackar på. Men ingen har knackat på här sedan jag testade en massa grejer med han som råkade somna här efter saftglaset han fick. Dessutom firar väl dom inte ens jul, eller så har dom inte gardiner eller om det var ögon. Minns inte.

Så det som kvarstår är att ta loss mitt huvud för att sedan skruva tillbaka det. Nya friska tag. Jag klarar såklart inte detta själv och den självklara assistenten är Nikola. Jag älskar honom av hela mitt hjärta, men den pojken drog nitlott efter nitlott vid DNA-lotteriet. Han ser ut som ett sånt där foster som fanns i biologilärarens rum (fast med kläder på). Han tar sig endast fram via sin Hoverboard, händerna och fötterna blev han med i ett vad. Lite som om Mini-Me och en gråsäl hade parat sig. Men han är ganska duktig på att använda stumparna, i alla fall när han äter. Så, av naturliga själ är jag lite ängslig när det gäller själva utförandet. Vi har tränat på höns och räknat ut att han har drygt 10 sek på sig att sätta tillbaka huvudet. So

far har han skött sig väldigt bra.

Gud, jag ser så mycket fram emot detta. Tänk om jag blir värsta charmören. Eller en sån där man som har djurisk dragningskraft. Alla kvinnor kommer flockas på alla cocktailpartyn jag blir bjuden till. Eller så kanske jag blir smart som Stephen Hawkins men kommer att skita på mig ständigt och/eller ha svårt artikulera ord. Det gör inget. Jag har alltid velat ha en robotröst. Då kan man gå runt på Star Wars Conventions utklädd som Boba Fett eller någon och alla skulle tycka att jag vore den coolaste killen i hela världen. Nu är Nikola vid dörren. Måste gå ut till gropen. Det är dags för generalrepetition. See ya.

13 April

Jag har skrivit till slumpmässiga mailadresser runt hela världen. Vaknade upp och kände att jag vill ha en fest här hemma. Har städat hela lägenheten. Skrubbat bort alla gamla blodfläckar. Tvättat Marsipulami. Målat om en vägg med en låda kriterier jag hittade.

Jag har nog skickat en inbjudan till drygt 140-150 personer. Fick tillbaka en hel del med rubriken Unknown adress. Men det var lite väntat för jag tog i ganska rejält. Todd Solondz, Frances Bean Cobain, David Berkowitz, Chuck Klosterman, Matt Groening, Roky Erickson, Mallory Knox, Bill O'Reilly, fyllisen på Vasaplan med en arm, Chevy Chase, Dave Grohl och Jack Black, Helena Af Sandenberg, Lars Adaktusson, Leif GW Persson, Marty McFly, Lionel Dahmer, Anne Appelberg, Andy Rooney, Lee Harvey Oswalds dotter June, UNA-bombaren, Ricky Gervais och Jimmy Jansson verkar inte ha vanliga hotmailadresser. Vissa av dem bjöd jag för att jag vill döda dem efter festen, en del vill jag sitta och prata med samtidigt som jag tänker utstråla livsglädje och en liten dos mystik.

Jag oroar mig över hur jag ska klä mig. Hoppas ju att Helena eller Anne kommer. Då vill jag se proper ut. Men jag vill inte se för snofsig ut så David och Roky känner sig utanför. Undra hur man gör en sån där drink som spottar eld? Måste köpa en drinkbok idag.

16 April

Jag har bränt en cd innehållande Martin Timells skratt. Blandade skrattattacker från Bullen till Time Out. Den innehåller 94 ljudspår och den totala tiden är 73 min och 36 sek. Jag har haft den på repeat i fyra dygn. På grund av detta har jag en våldsam huvudvärk och försöker nu bygga en bomb av det som finns i mitt skafferi och kylskåp. Det går inte bra, jag vet inte hur man gör. Jag är så oteknisk.

Jag vaknade dessutom under sängen i morse. Mår ganska dåligt just nu, jag vill härifrån. Har försökt hitta ingångar till ett parallellt universum i min lägenhet. Tänkte på min garderob först av allt såklart, men någon

har låst den och jag kan höra ungar som fnittrar där inne. Kan ha hört ett lejon som morrade också. Det oroar mig, jag tror det finns tidningar och polaroidbilder där som skulle kunna trasa sönder deras psykiska hälsa.

Nu kommer ljudspår nummer 39. Den är allra jobbigast.

<I>Inget datum

På en restaurang i Göteborg hösten 1987 passerade clownen Manne min stol. Han sa "ursäkta mig" och log stelt mot mig. Mina ögon tårades och jag stack gaffeln ännu djupare in i min hand. Pappa undrade om soppan var för stark. Jag vände mig om och målade mig som en clown med blodet. Sedan ställde jag mig på bordet och försökte vara lika rolig som clownen Manne. Ingen skrattade, alla tittade ned på sina tallrikar eller tog djupa klunkar från sina glas.

Vid entrén fick jag ögonkontakt med Manne, han skrattade inte heller som han alltid annars gjorde, han sänkte bara sitt huvud och vände sig om för att gå. Sorlet stegrades igen och jag torkade mitt ansikte mot min Manne-tröja. </I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Deltidsharmonisk med Poeter.se id #22736 innehar upphovsrätten